Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

28 януари 2016 година*

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 158/2013 — Валидност — Антидъмпингово мито, наложено върху вноса на някои приготвени или консервирани цитрусови плодове с произход от Китай — Изпълнение на решение, с което предходен регламент е обявен за невалиден — Подновяване на първоначалното разследване за определяне на нормалната стойност — Повторно налагане на антидъмпинговото мито въз основа на същите данни — Разследван период, който следва да бъде взет предвид“

По съединени дела C-283/14 и C-284/14

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Finanzgericht Düsseldorf (Финансов съд, Дюселдорф, Германия) и от Finanzgericht Hamburg (Финансов съд, Хамбург, Германия) съответно с актове от 4 юни 2014 г. и 1 април 2014 г., постъпили в Съда на 11 юни 2014 г., в рамките на производствата по дела

CM Eurologistik GmbH

срещу

Hauptzollamt Duisburg (C-283/14)

и

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

срещу

Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14),

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: L. Bay Larsen, председател на трети състав, изпълняващ функцията на председател на четвърти състав, J. Malenovský (докладчик), M. Safjan, A. Prechal и K. Jürimäe, съдии,

генерален адвокат: N. Jääskinen,

секретар: V. Tourrès, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 20 май 2015 г.,

* Език на производството: немски.

като има предвид становищата, представени:

— за CM Eurologistik GmbH и Grünwald Logistik Service GmbH (GLS), от K. Landry, Rechtsanwalt,

— за Съвета на Европейския съюз, от S. Boelaert, в качеството на представител, подпомагана от B. O'Connor и S. Crosby, solicitors, както и от S. Gubel, адвокат,

— за Европейската комисия, от T. Maxian Rusche и R. Sauer, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 24 септември 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалните запитвания са относно валидността на Регламент за изпълнение (ЕС) № 158/2013 на Съвета от 18 февруари 2013 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-специално мандарини и т.н.) с произход от Китайската народна република (ОВ L 49, стр. 29).

2 Запитванията са отправени в рамките на спорове съответно между CM Eurologistik GmbH (наричано по-нататък „CM Eurologistik“) и Hauptzollamt Duisburg (главна митническа служба на Дуисбург, Германия) и между Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (наричано по-нататък „GLS“) и Hauptzollamt Hamburg-Stadt (главна митническа служба на град Хамбург, Германия) по повод събирането от страна на тези митнически органи на антидъмпингово мито върху осъществения от тези дружества внос на консервирани мандарини с произход от Китай.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51, наричан по-нататък „основният регламент“), който влиза в сила на 11 януари 2010 г., отменя и заменя Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), изменен с Регламент (ЕО) № 2117/2005 на Съвета от 21 декември 2005 г. (ОВ L 340, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 44, стр. 15 наричан по-нататък „Регламент № 384/96“). Основният регламент кодифицира и възпроизвежда по аналогичен начин разпоредбите на Регламент № 348/96.

4 Член 1 от основния регламент, озаглавен „Принципи“, гласи:

„1. Антидъмпингово мито може да се прилага за всеки дъмпингов продукт, чието допускане за свободно обращение в Общността причинява вреда.

2. Един продукт трябва да се счита за дъмпингов, ако експортната му цена за Общността е по-ниска от сравнимата с нея цена за сходен продукт при обичайни търговски условия в страната на износа.

[…]“.

5 Съгласно член 2 от основния регламент, озаглавен „Определяне на дъмпинг“:

„А. Нормална стойност

1. Нормалната стойност се основава обикновено на реално платената или подлежаща на плащане цена от независими купувачи в страната на износа при обичайни търговски условия. […]

7.

а) В случай на внос от страни без пазарна икономика […] нормалната стойност се определя на основата на цената или изградената стойност в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна към други страни, включително Общността, или ако това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в Общността за сходни продукти, подходящо коригирана, ако е необходимо, за да се включи разумен марж на печалба.

Избира се подходяща трета страна с пазарна икономика по неподлежащ на съмнение начин, като се взема предвид всяка надеждна информация, предоставена в момента на избора. […] […]“.

6 Член 5 от основния регламент е озаглавен „Откриване на процедура“ и параграф 9 от него предвижда:

„При установяване, след консултации, на явно наличие на достатъчно доказателства за откриване на разследване Комисията открива процедура в рамките на 45 дни от постъпване на жалбата и публикува известие в *Официален вестник на Европейския [с]ъюз*. При липса на достатъчно предоставени доказателства, жалбоподателят се уведомява за това, след консултации, в срок от 45 дни от датата на подаване на жалбата в Комисията“.

7 Член 6 от основния регламент, озаглавен „Разследване“, гласи:

„1. След откриване на разследването Комисията, в сътрудничество с държавите членки, започва разследване на ниво на Общността. Предмет на разследване са дъмпингът и вредата от него, като те се разследват едновременно. За да бъде представителен резултатът от разследването, се определя разследваният период, който в случаите на дъмпинг е не по-кратък от шестте месеца, непосредствено предхождащи откриването на процедурата. Информация, отнасяща се до период, следващ разследвания период, обикновено не се взема предвид.

[…]

9. При процедура, открита съгласно член 5, параграф 9, разследването приключва по възможност в рамките на една година. Във всеки случай, разследването приключва в рамките на 15 месеца от неговото откриване, с констатациите, направени съгласно член 8 за приемане на гаранции или с констатациите, направени съгласно член 9 за налагане на окончателни мерки“.

8 Съгласно член 11 от основния регламент, озаглавен „Срок на действие, преразглеждане и възстановяване“:

„1. Антидъмпинговите мерки са в сила в степента и за времето, които са необходими, за да се неутрализира ефектът от причиняващия вреда дъмпинг.

2. Срокът на действие на антидъмпинговите мита изтича пет години след датата на налагането им или пет години от датата на приключване на последното по ред преразглеждане на дъмпинга и вредата от него, освен ако в някое преразглеждане не е установено, че изтичането на този срок вероятно ще доведе до продължаване или повторение на дъмпинга и вредата от него. […]

[…]

3. Необходимостта от продължаване на действието на мерките може също да се преразглежда, ако това е оправдано — по инициатива на Комисията […].

Процедура по междинно преразглеждане се открива, когато искането съдържа достатъчно доказателства, че продължаване на действието на мярката не е вече необходимо за компенсиране на дъмпинга и/или че няма вероятност причиняването на вреда да продължи или да се повтори, ако мярката се отмени или измени, или че действащата мярка не е или вече не е достатъчна за неутрализиране на дъмпинга, който причинява вреда.

[…]“.

9 Член 23 от основния регламент, озаглавен „Отмяна“, гласи:

„Регламент (ЕО) № 384/96 се отменя.

Въпреки това, отмяната на Регламент (ЕО) № 384/96 не засяга валидността на процедурите, открити съгласно него.

[…]“.

Споровете по главните производства и преюдициалните въпроси

Фактите, довели до приемането на Регламент № 158/2013

10 С приемането на Регламент (ЕО) № 1964/2003 от 7 ноември 2003 година за налагане на временни защитни мерки във връзка с вноса на някои приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-специално мандарини и т.н.) (ОВ L 290, стр. 3) Комисията въвежда временни защитни мерки върху вноса на консервирани мандарини. Този регламент влиза в сила на 9 ноември 2003 г. и се прилага до 10 април 2004 г.

11 В съответствие с Регламент (ЕО) № 3285/94 на Съвета от 22 декември 1994 година относно общите правила за внос и за отмяна на Регламент (ЕО) № 518/94 (ОВ L 349, стр. 53; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 11, стр. 8) и Регламент (ЕО) № 519/94 на Съвета от 7 март 1994 година относно общия режим за внос от някои трети страни и за отмяна на Регламенти (ЕИО) № 1765/82, (ЕИО) № 1766/82 и (ЕИО) № 3420/83 (ОВ L 67, стр. 89; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 8, стр. 237) на 7 април 2004 г. Комисията приема Регламент (ЕО) № 658/2004 за въвеждане на окончателни защитни мерки

срещу вноса на определен вид приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-конкретно мандарини и др.) (ОВ L 104 стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 35, стр. 82), който се прилага от 11 април 2004 г. до 8 ноември 2007 г.

12 Преди изтичане на срока на действие на тези защитни мерки испанската федерация на промишлеността за преработка на плодове и зеленчуци подава искане за продължаването на тези мерки, което Комисията отхвърля.

13 Впоследствие на 6 септември 2007 г. федерацията подава пред Комисията жалба във връзка с дъмпинга по отношение на вноса на някои приготвени или консервирани цитрусови плодове с произход от Китай.

14 На 20 октомври 2007 г. Комисията публикува известие за образуване на антидъмпингова процедура относно вноса на някои приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-специално мандарини и т.н.) с произход от Китайската народна република (ОВ C 246, стр. 15), тъй като приема, че тази жалба съдържа достатъчно доказателства.

15 В известието се посочва, че стоките, за които се отнася, са мандарини (включително тангерини и сатсумаси); клементинки, wilkings и подобни цитрусови хибриди, без прибавка на алкохол, със или без прибавка на захар или други подсладители, дефинирани по код 2008 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 г. (ОВ L 301, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 21, стр. 3, наричана по-нататък „КН“), с произход от Китай, обикновено обозначавани с кодове по КН 2008 30 55, 2008 30 75 и ex 2008 30 90. В известието обаче се уточнява, че тези кодове по КН са посочени само за информация. Що се отнася до определянето на нормална стойност на тези цитрусови плодове, в известието си Комисията посочва, че при липсата на производство на разглеждания продукт извън Европейския съюз и Китай, освен за износителите/производителите, които представят достатъчно доказателства, че работят в условия на пазарна икономика, и съгласно член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент жалбоподателят е установил нормална стойност за Китай на „друга подходяща основа“, а именно на цената, която реално е била заплатена или платима в Общността за сходен продукт, „надлежно коригирана“.

16 На 4 юли 2008 г. Комисията приема Регламент (ЕО) № 642/2008 относно налагането на временно антидъмпингово мито върху вноса на някои приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-специално мандарини и т.н.) с произход от Китайската народна (ОВ L 178, стр. 19). Видно от съображение 12 от този регламент, разследването за установяване на дъмпинг обхваща периода от 1 октомври 2006 г. до 30 септември 2007 г., докато проучването с оглед на оценката на вредата обхваща периода от 1 октомври 2002 г. до края на периода на разследване. Що се отнася до определянето на нормална стойност на разглеждания продукт, съображения 38—45 от регламента пояснявaт, че поради липса на сътрудничество на производители от трети страни нормалната стойност за всички производители износители от представителната извадка е установена на друга подходяща основа, т.е действително платените или платими цени в Общността за сходния продукт.

17 На 18 декември 2008 г. Съветът на Европейския съюз приема Регламент (ЕО) № 1355/2008 за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-специално мандарини и т.н.) с произход от Китайската народна република (ОВ L 350, стр. 35), който влиза в сила на 31 декември 2008 г. Съгласно съображение 17 от този регламент не са представени никакви аргументи, които биха могли да хвърлят съмнение върху метода, използван за определянето на нормалната стойност. По-специално Комисията посочва, че не е

можело като приемливо решение да се използват данни за цените от други държави вносители или съответната публикувана информация, тъй като при липсата на сътрудничество от „държава аналог“ тази информация не би могла да бъде проверена в съответствие с разпоредбата на член 6, параграф 8 от основния регламент. Съображение 18 от Регламент № 1355/2008 също посочва, че се потвърждават съображения 38—45 от Регламент № 642/2008.

18 На 23 март 2009 г. две дружества, засегнати от антидъмпинговото мито, наложено с Регламент № 1355/2008, подават в секретариата на Общия съд на Европейския съюз жалба за отмяна на този регламент.

19 С решение от 17 февруари 2011 г., Zhejiang Xinshiji Foods и Hubei Xinshiji Foods/Съвет (T-122/09, EU:T:2011:46), Общият съд уважава жалбата, като приема, че Регламент № 1355/2008 е опорочен поради нарушение на правото на защита и поради липса на мотиви. Поради това той отменя този регламент в частта му, която се отнася до дружествата, жалбоподатели по това дело.

20 Същевременно в рамките на спор между GLS и главната митническа служба на град Хамбург по повод събирането от страна на този митнически орган на антидъмпингово мито, наложено с Регламент № 1355/2008, на 11 май 2010 г. Finanzgericht Hamburg отправя до Съда на Европейския съюз преюдициален въпрос относно валидността на този регламент.

21 С решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) Съдът обявява Регламент № 1355/2008 за невалиден.

22 В решението Съдът посочва, че съгласно член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, когато се осъществява внос от страна с непазарна икономика, Комисията, която трябва да проведе разследване и да приеме временни антидъмпингови регламенти, и Съветът, който трябва да приеме окончателните антидъмпингови регламенти, трябва да проверят дали е възможно да се определи нормалната стойност на съответната стока въз основа на цената или на конструираната стойност в трета страна с пазарна икономика, или цената при износ от такава трета страна за други страни. Единствено при условие че такова определяне е невъзможно, нормалната стойност може да се определи на друга разумна основа. Следователно при разследването, което е довело до приемането на Регламент № 1355/2008, Комисията е трябвало да разгледа с цялата дължима грижа информацията, с която разполага, за да намери сред страните с пазарна икономика „държава аналог“. Съдът обаче постановява, че от статистическите данни на Евростат (Статистическата служба на Европейския съюз), е видно, че през периода 2002/2003—2006/2007 г. е имало значителен внос в Европейския съюз на продукти, класирани в подпозиции по КН 2008 30 55, 2008 30 75 и ex 2008 30 90, произхождащи от трети страни с пазарна икономика, а именно Израел, Свазиленд, Тайланд и Турция. Всъщност тези статистики посочват следните данни по отношение на вноса на посочените стоки (в тонове):

Обем	2002—2003 г.	2003—2004 г.	2004—2005 г.	2005—2006 г.	2006—2007 г. (РП)
Китай	51 282,60	65 895,00	49 590,20	61 456,30	56 157,20
Израел	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Свазиленд	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Турция	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Тайланд	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

23 При тези условия Комисията е трябвало служебно да провери дали някоя от тези държави с пазарна икономика може да бъде „държава аналог“ по смисъла на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. Поради това Съдът приема, че Съветът и Комисията не са се

съобразили с произтичащите от тази разпоредба изисквания, доколкото те са определили нормалната стойност на разглеждания продукт въз основа на действително платените или платими цени в Съюза за сходен продукт, без да са положили цялата дължима грижа, за да определят тази стойност въз основа на цените за същия продукт в трета страна с пазарна икономика.

24 По този повод в точка 35 от решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) в отговор на довод, поставящ под съмнение релевантността на статистиките на Евростат, Съдът посочва, че от една страна, статистическите данни, чието представяне е поискано, са се отнасяли до разглеждания продукт, а от друга страна, сравнението между статистическите данни, посочени в Регламент № 642/2008, отнасящи се до вноса от Китай на разглеждания продукт, и статистическите данни, съобщени на Съда, показва, че последните са се отнасяли изключително до вноса на разглеждания продукт.

25 На 19 юни 2012 г., Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* известие относно антидъмпинговите мерки за вноса на някои приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-специално мандарини и т.н.) с произход от Китайската народна република и относно частично подновяване на антидъмпинговото разследване по отношение на вноса на някои приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-специално мандарини и т.н.) с произход от Китайската народна република (ОВ C 175, стр. 19), в което посочва, че решава да поднови антидъмпинговото разследване и че „подновяването на разследването се ограничава по обхват до изпълнението по констатацията на Съда на Европейския съюз [в решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158)]“. Това известие уведомява и митническите органи, че с оглед на посоченото решение вносът в Съюза на разглеждания продукт вече не подлежи на антидъмпингови мита, а събраните мита за този продукт въз основа на Регламент № 1355/2008 следва да бъдат възстановени или опростени.

26 На 8 февруари 1993 г. Съветът приема Регламент № 158/2013. Този регламент влиза в сила, считано от 23 февруари 2013 г., и срокът му на действие изтича на 31 декември 2013 г.

27 Съображения 32, 33, 43, 47, 48, 54 и 86 от Регламент № 158/2013 гласят следното:

„(32) […] [В] решението [GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), що се отнася до определянето на] държавата аналог Съдът счете статистическите данни, представени от Комисията пред Съда на 27 юли 2011 г., за данни, които се отнасят единствено до разглеждания продукт. Въпреки това Комисията прегледа отново пълния обхват на всеки код по КН, включен в посочените статистически данни, и следва да се отбележи, че те имат по-широк обхват от продукта, който е обект на мерките, тъй като те включват целите кодове по КН 2008 30 55, 2008 30 75 и 2008 30 90. Статистически данни, които обхващат само разглеждания или сходния продукт за кодове по КН 2008 30 55 и 2008 30 75 за горепосочените държави през разследвания период, са следните:

Държава	Обем на вноса (в тонове)
[Китай]	49 791,30
Тайланд	666,10
Турция	151,20
Израел	4,80
Свазиленд	0

(33) За код по КН 2008 30 90 статистическите данни включваха продукти, различни от разглеждания продукт. [Следователно не могат да се направят заключения за вноса на сходния продукт като се вземе предвид този код по КН.] Поради това не може да се заключи от статистическите данни, че сходният продукт е внасян през разследвания период в значителни количества от Израел или Свазиленд.

[…]

(43) […] [С]ледва да се подчертае, че Комисията реши да поднови първоначалното разследване в ограничена степен, а именно до възможното определяне на държава аналог. Тя не определи нов разследван период за разлика от подхода в случая, при който се стигна до решението по Industrie des poudres sphériques (IPS)/Съвет [(C 458/98 P, EU:C:2000:531)]. Това се дължеше на съображението, че предвид факта, че вече е имало действащи антидъмпингови мита, всички данни, събрани при нов разследван период, биха били изкривени от съществуването на тези антидъмпингови мита, особено във връзка с установяването на вредата. Комисията счита, че аспектите, изтъкнати от страните по отношение на твърдяното отсъствие на дъмпинг към настоящия момент, могат да се обсъдят по-удачно в рамките на междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от основния регламент. Докато в първоначалното разследване анализът на съществуването на вреда се извършва след разследвания период, то анализът на вредата при междинно преразглеждане се извършва проспективно, тъй като върху наблюдаваната вреда през разследвания период на преразглеждането вероятно ще окаже отражение фактът, че има действащо антидъмпингово мито.

[…]

(47) В решението [GLS C-338/10, EU:C:2012:158] Съдът специално обърна внимание на четири държави, от които според данните на Евростат е бил извършен значителен износ в Съюза по кодове по КН 2008 30 55, 2008 30 75 и ex 2008 30 90. Тези страни са Израел, Свазиленд, Тайланд и Турция. Поради това Комисията се свърза с органите на тези държави чрез мисиите им към Европейския съюз. Връзката с всички се осъществи преди частичното подновяване на разследването, а след това и при самото подновяване. От съответните мисии, както и от делегациите на Европейския съюз в тези четири държави беше поискано да посочат евентуални национални производители на сходния продукт и ако има такива, да окажат подкрепа с оглед на това те да съдействат.

(48) Въпреки че на два пъти се осъществи връзка с тях, не бяха получени отговори от мисиите на Свазиленд и Тайланд към Европейския съюз. Бяха получени отговори от мисиите на Израел и Турция. Турската мисия предостави адресите на шест евентуални производители, а израелската мисия информира службите на Комисията, че не е бил произвеждан сходният продукт в Израел през [разследвания период] (нито пък е произвеждан към настоящия момент).

[…]

(54) Като се отчитат коментарите на страните, анализът им и липсата на съдействие от евентуални производители от трети държави въпреки значителните усилия на службите на Комисията, се заключи, че не може да се установи нормалната стойност на базата на цената или конструираната стойност в трета държава с пазарна икономика, както е предвидено в член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент.

[…]

(86) По отношение на твърдението, че анализът на вредата следва да се основава на по-актуални данни […], се отбелязва, че каквито и да е по-актуални данни ще се повлияят от факта, че вече е въведено антидъмпингово мито. Ето защо подходящият инструмент за анализ на по-актуални данни е междинно преразглеждане, както е предвидено в член 11, параграф 3 от основния регламент, а не ново разследване […]“.

Фактите по дело C-283/14

28 CM Eurologistik предоставя услуги по митническо складиране и дистрибуция. На 20 март 2013 г. то внася в надлежно одобрен митнически склад 48 000 кашона с по 24 консервни кутии мандарини без прибавка на алкохол и с прибавена захар (13,95 %), всяка по 312 грама (g), от подпозиция 2008 30 75 90 по ТАРИК (Интегрирана тарифа на Европейския съюз), с произход Китай. На 25 март 2013 г. то отново внася същото количество стоки в този склад.

29 През април 2013 г. CM Eurologistik изнася, на три пъти, еквивалента на посочените консервни кутии около 19 296 килограма (kg) мандарини от митническия склад, като впоследствие представя за тези продукти декларация за пускане в свободно обращение.

30 С решение от 7 май 2013 г. главната митническа служба на Дуисбург изчислява дължимото от CM Eurologistik антидъмпингово мито в размер на 9 657,99 EUR.

31 CM Eurologistik обжалва по административен ред това решение, като твърди, че Регламент № 158/2013 е невалиден.

32 С решение от 9 септември 2013 г. митническата служба отхвърля жалбата, като приема, че е обвързана от Регламент № 158/2013 и не е допуснала грешка при прилагането му.

33 CM Eurologistik обжалва това решение пред Finanzgericht Düsseldorf, като се позовава на същия довод, който изтъква при обжалването по административен ред.

34 Finanzgericht Düsseldorf решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Валиден ли е Регламент № 158/2013?“.

Фактите по дело C-284/14

35 GLS внася в Европейския съюз консерви с мандарини с произход от Китай.

36 С решение от 3 април 2013 г. главната митническа служба на град Хамбург налага на GLS вносни мита, от които 62 983,52 EUR антидъмпингови мита на основание Регламент № 158/2013.

37 На 30 април 2013 г. GLS подава пред тази служба жалба по административен ред срещу посоченото решение, като твърди, че Регламент № 158/2013 е невалиден.

38 С решение от 24 май 2013 г. посочената служба отхвърля жалбата като неоснователна. Във връзка с това тя посочва, че не е компетентна да проверява валидността на приетия от европейските институции регламент.

39 На 26 юни 2013 г. GLS обжалва това решение пред Finanzgericht Hamburg.

40 При тези обстоятелства Finanzgericht Hamburg решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Валиден ли е Регламент № 158/2003, въпреки че не е проведено отделно актуално антидъмпингово разследване към датата на приемането му, а само е продължено антидъмпинговото разследване, което вече е било проведено по отношение на периода 1 октомври 2006 г.—30 септември 2007 г., което разследване обаче според констатациите на Съда в решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) е било проведено в нарушение на задълженията по Регламент № 384/96, в резултат на което с посоченото решение Съдът обявява за невалиден приетия въз основа на това разследване Регламент № 1355/2008?“.

41 С определение на председателя на Съда от 16 юли 2014 г. дела C-283/14 и C-284/14 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството и на съдебното решение.

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

42 От мотивите на преюдициалните запитвания е видно, че изразените от запитващите юрисдикции съмнения относно валидността на Регламент № 158/2013 частично съвпадат. С оглед на естеството на тези съмнения следва да се отбележи, че със съответните си въпроси, които следва отчасти да бъдат разгледани заедно, запитващите юрисдикции по същество искат да установят дали Регламент № 158/2013 е невалиден поради:

— липса в Регламент № 384/96 или в последвалия го основен регламент на разпоредби, които изрично предвиждат възможност да се поднови процедурата, след като антидъмпингов регламент е обявен за невалиден,

— нарушение на член 6, параграф 9 от основния регламент,

— нарушение на член 6, параграф 1 от основния регламент,

— неправилност на изложеното в Регламент № 158/2013 за обосноваване на решението на Съвета и на Комисията да запазят първоначалния референтен период, и

— нарушение на член 266 ДФЕС.

43 В писмените си становища жалбоподателите в главното производство изтъкват други два довода за невалидност на Регламент № 158/2013, изведени по същество от незачитане на приложното поле ratione temporis на основния регламент и нарушение на член 2, параграф 7, буква а) от същия регламент.

44 От постоянната практика на Съда обаче е видно, че установеното с член 267 ДФЕС производство се основава на ясно разделение на правомощията между националните юрисдикции и Съда, така че само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта от преюдициално заключение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда (решение Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, т. 26).

45 От постоянната съдебна практика следва също, че член 267 ДФЕС не представлява правен способ за защита на разположение на страните по висящ пред националния съд спор, поради което Съдът не може по принцип да проверява валидността на правото на Съюза с оглед на единствения довод, изтъкнат пред него от някоя от тези страни в писменото ѝ становище (вж. в този смисъл решение Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, т. 27 и цитираната съдебна практика).

46 При тези условия проверката относно валидността на Регламент № 158/2013 не следва да се разпростира по отношение на възможните доводи за невалидност, които не са посочени от запитващите юрисдикции.

Относно липсата в Регламент № 384/96 или в последвалия го основен регламент на разпоредби, които изрично предвиждат възможност да се поднови процедурата, след като антидъмпингов регламент е обявен за невалиден

47 С въпроса си запитващата юрисдикция по дело C-284/14 иска по същество да се установи дали Регламент № 158/2013 е невалиден поради решението на Съвета и Комисията да подновят процедурата, въпреки че нито Регламент № 384/96, нито последвалият го основен регламент не предвиждат такава възможност.

48 В това отношение следва да се припомни, че когато в рамките на производство, започнало на основание на член 267 ДФЕС, Съдът установи невалидност на акт на Съюза, решението му има за правна последица да задължи съответните институции да приемат необходимите мерки за поправяне на констатираната незаконосъобразност, тъй като установеното в член 266 ДФЕС задължение при наличие на решение за отмяна се прилага по аналогия към решенията, с които се обявява невалидност на акт на Съюза (вж. в този смисъл решение Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, т. 124 и цитираната съдебна практика).

49 За да изпълнят това задължение, съответните институции са длъжни да спазват не само диспозитива на отменителното решение или решението, с което се обявява невалидност, но и мотивите, довели до постановяването му, които представляват неговата необходима основа, доколкото без тях не може да се определи точният смисъл на постановеното в диспозитива. Всъщност това са мотивите, които, от една страна, указват конкретната разпоредба, приета за незаконосъобразна, а от друга — разкриват основанията за установената в диспозитива незаконосъобразност и които съответната институция е длъжна да вземе предвид, когато замества отменения акт или акта, обявен за невалиден (вж. в този смисъл решения Asteris и др./Комисия, 97/86, 99/86, 193/86 и 215/86, EU:C:1988:199, т. 27, Испания/Комисия, C-415/96, EU:C:1998:533, т. 31 и Италия/Комисия, C-417/06 P, EU:C:2007:733, т. 50).

50 С оглед на изложеното е важно да се припомни, от една страна, че член 266 ДФЕС задължава институциите, издали отменения акт, само да предприемат необходимите мерки за изпълнение на отменителното решение (решение Комисия/AssiDomän Kraft Products и др., C-310/97 P, EU:C:1999:407, т. 50), а от друга страна, отмяната на акт на Съюза не засяга непременно актовете, които го подготвят (решение Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P—C-252/99 P и C-254/99 P, EU:C:2002:582, т. 73).

51 Следователно, освен когато установената незаконосъобразност е недействителност на цялата процедура, за да приемат акт, който да замести предходен отменен или обявен за невалиден акт, посочените институции могат да подновят процедурата от фазата, в която е допусната тази незаконосъобразност (вж. в този смисъл решение Италия/Комисия, C-417/06 P, EU:C:2007:733, т. 52 и цитираната съдебна практика).

52 С оглед на гореизложеното не е необходимо възможността да се поднови процедурата да бъде изрично предвидена в приложимата нормативна уредба, за да могат институциите, автори на отменен или обявен за невалиден акт, да я подновят. Съдът вече е постановил, без да се позовава на конкретно правно основание, че такава възможност им е предоставена в резултат на решението, с което се отменя регламент, въвеждащ антидъмпингови мита (вж. в този смисъл решение Industrie des poudres sphériques/Съвет, C-458/98 P, EU:C:2000:531, т. 82 и 94).

53 В главните производства установената от Съда в решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) незаконосъобразност се състои в това, че Комисията не е изследвала служебно дали една от посочените в наличните по време на разследването статистики на Евростат държави е можела да бъде държава аналог по смисъла на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент и че следователно Съветът и Комисията не са положили цялата дължима грижа, за да определят нормалната стойност на разглеждания продукт въз основа на цените за същия продукт в трета страна с пазарна икономика.

54 Тъй като такава незаконосъобразност не засяга цялата процедура, а само частта, която се отнася до определянето на тази нормална стойност на разглеждания продукт, за да изпълнят решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), Съветът и Комисията могат да решат да подновят процедурата единствено от фазата на разследване, свързана с определянето на посочената нормална стойност, дори такава възможност да не е предвидена изрично нито в Регламент № 384/96, нито в последвалия го основен регламент.

55 Следователно обстоятелството, че нито Регламент № 384/96, нито последвалия го основен регламент не предвиждат възможност Съветът и Комисията да подновят процедурата, след като антидъмпинговият регламент е обявен за невалиден, не може да доведе до невалидност на Регламент № 158/2013.

Относно твърдяното нарушение на член 6, параграф 9 от основния регламент

56 Запитващите юрисдикции искат по същество да се установи дали Регламент № 158/2013 е невалиден поради това, че разследването е приключило след повече от петнадесет месеца от неговото откриване, като според тях това обстоятелство представлява нарушение на член 6, параграф 9 от основния регламент.

57 В това отношение, както беше посочено в точка 54 от настоящото решение, при допусната нередност по време на разследване като в главните производства съответните институции трябва да имат възможност да подновят процедурата от фазата на разследване, на която е извършена нередността.

58 Несъмнено от член 6, параграф 9 е видно, че когато е открита антидъмпингова процедура, последващото разследване във всеки случай трябва да бъде приключено в рамките на 15 месеца от неговото откриване.

59 Все пак следва да се отбележи, че посоченият член 6, параграф 9, доколкото се отнася изрично до процедурата по член 5, параграф 9 от основния регламент, се отнася само до първоначалната процедура, а не до процедурите, които са подновени в резултат на отменително решение или решение за обявяване на недействителност.

60 Освен това, докато предвиденият в тази разпоредба срок от 15 месеца цели да осигури бързо провеждане на предвидените в основния регламент процедури, посоченото от запитващите юрисдикции тълкуване на член 6, параграф 9 от този регламент би довело на практика до

неоснователно продължаване на предвидените в посочения регламент процедури, ако след такова решение институциите бъдат задължени отново да започнат изцяло тези процедури и така да се забави тяхното приключване.

61 От предходните съображения следва, че предвиденият за първоначалните процедури срок от 15 месеца не се прилага за разглежданата процедура, която е подновена, поради което няма основания Регламент № 158/2013 да бъде обявен за невалиден поради посочената от запитващата юрисдикция причина.

Относно твърдяното нарушение на член 6, параграф 1 от основния регламент

62 Запитващите юрисдикции искат по същество да се установи дали Регламент № 158/2013 е невалиден, поради това че за да се установи наличието на дъмпинг, Съветът и Комисията са решили да не провеждат ново разследване въз основа на актуализиран референтен период, което според тях представлява нарушение на член 6, параграф 1 от основния регламент.

63 В това отношение трябва да се припомни, че посоченият член 6, параграф 1 предвижда, че използваният за разследването референтен период по принцип трябва да обхваща период не по-кратък от шестте месеца, непосредствено предхождащи откриването на процедурата.

64 За изпълнението на решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) обаче Съветът и Комисията решават да подновят процедурата от фазата на разследване за установяване на дъмпинг, като се запази първоначалният референтен период.

65 Съдът обаче вече е имал повод да приеме във връзка с член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕИО) № 2423/88 на Съвета от 11 юли 1988 година за защита срещу дъмпингов или субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската икономическа общност (ОВ L 209, стр. 1), чиито разпоредби са били аналогични на тези на член 6, параграф 1 от основния регламент, че правилата за определяне на референтния период, който следва да се вземе предвид за антидъмпинговите разследвания, посочени в тази разпоредба, са диспозитивни, а не императивни (решение Industrie des poudres sphériques/Съвет, C-458/98 P, EU:C:2000:531, т. 88).

66 Несъмнено, както посочват запитващите юрисдикции, от точка 92 на решение Industrie des poudres sphériques/Съвет (C-458/98 P, EU:C:2000:531) е видно, че разследването трябва да се провежда въз основа на възможно най-актуална информация, за да могат да бъдат определени антидъмпингови мита, подходящи за защита на промишлеността на Общността срещу дъмпинговите практики.

67 От член 11, параграф 2 от основния регламент обаче следва, че въз основа на данни относно един и същи референтен период съответните институции могат да запазят в продължение на пет години антидъмпингови мита, подходящи за защита на промишлеността на Общността срещу дъмпинговите практики.

68 В случая обаче, макар за да приемат Регламент № 158/2013 институциите да се основават на данни относно референтен период, който е послужил за приемането на Регламент № 1355/2008, трябва да се констатира, че Регламент № 158/2013 се ограничава до повторното въвеждане на антидъмпингови мита за периода, през който е трябвало да действа Регламент № 1355/2008, обявен за невалиден с решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).

69 При тези условия с оглед на конкретния контекст на настоящите дела, където институциите е трябвало да съобразят последиците от решение за обявяване на невалидност, като отстранят нередност, която е засегнала само част от образуваната процедура, събраните по време на разследването данни представляват данни, които остават достатъчно актуални по смисъла на

припомнената в точка 66 от настоящото решение съдебна практика, за да обосноват въвеждането на антидъмпингови мита до изтичане на срока на действие на Регламент № 158/2013.

70 Следователно след подновяване на процедурата, без да нарушават член 6, параграф 1 от основния регламент, Съветът и Комисията могат да не използват актуализиран референтен период за определянето на нормалната стойност на разглеждания продукт. Поради това Регламент № 158/2013 не може да бъде обявен за невалиден поради липса на ново разследване.

Относно твърдяната неправилност на изложеното в Регламент № 158/2013 за обосноваване на решението на Съвета и на Комисията да запазят първоначалния референтен период

71 Запитващата юрисдикция по дело C-283/14 иска по същество да се установи дали Регламент № 158/2013 е невалиден, доколкото в съображения 43 и 86 от Регламент № 158/2013, за да се обоснове изборът на Съвета и Комисията да запазят първоначалния референтен период, се посочва, неправилно според тях, че всяко разследване за по-скорошен период със сигурност би било изкривено поради антидъмпинговите мита, въведени с Регламент № 642/2008, а след това с Регламент № 1355/2008, и поради това подходящият инструмент за анализ на по-актуални данни е междинно преразглеждане, както е предвидено в член 11, параграф 3 от основния регламент.

72 Тази юрисдикция, от една страна, посочва, че през първоначалния период на разследване, между 1 октомври 2006 г. и 30 септември 2007 г., защитните мерки са били прилагани и въз основа на Регламенти № 1964/2003 и № 658/2004. Това обаче не би попречило на тези институции да използват този период като референтен. От друга страна, доколкото член 11, параграф 3 от основния регламент приема, че може да се извърши междинно преразглеждане, като се вземе предвид като референтен период, през който е имало антидъмпингово мито, това би трябвало да важи и в хипотезата на подновяване на антидъмпинговата процедура.

73 В точки 54 и 70 от настоящото решение обаче беше установено, че за да се изпълни решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), Съветът и Комисията са могли валидно да решат да подновят процедурата само от фазата на разследване за определяне на нормалната стойност на разглеждания продукт и да не използват актуализиран референтен период. При тези условия, дори да се приеме за установено, че в съображения 43 и 86 от Регламент № 158/2013 изборът на Съвета и Комисията да запазят първоначалния референтен период е неправилно обоснован, това обстоятелство не може да постави под съмнение тази констатация. Следователно Регламент № 158/2013 не може да бъде обявен за невалиден поради посочената по-горе причина.

Относно твърдяното нарушение на член 266 ДФЕС

74 Запитващите юрисдикции искат да установят дали Регламент № 158/2013 е невалиден поради това, че е приет в нарушение на член 266 ДФЕС, доколкото в съображения 32 и 33 от този регламент Съветът и Комисията приемат, обратно на становището на Съда в решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), че подпозиция по КН 2008 30 90 включва продукти, различни от разглеждания продукт, и след това използват различни от посочените в това решение обеми на внос на разглеждания продукт.

75 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 266 ДФЕС в хипотезата, когато даден акт е отменен или обявен за невалиден, институциите, издали този акт, са длъжни единствено да предприемат необходимите мерки за изпълнение на това решение.

76 Следователно институциите разполагат с широка свобода на преценка при определяне на средствата за изпълнение с цел да съобразят последиците от решението за отмяна или обявяване на недействителност, при условие че, както бе посочено в точка 49 от настоящото решение, тези средства бъдат съобразени с диспозитива на съответното решение и с мотивите, които представляват неговата необходима основа.

77 Наистина в случая, за да изпълнят решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), Съветът и Комисията са извършили задълбочен анализ на някои статистически данни на Евростат относно посочените в това решение обеми на внос. Вследствие на този анализ обаче, доколкото те са извършили различна преценка на естеството на продуктите, които попадат в подпозиция 2008 30 90 от КН, тези институции установяват, че някои обеми на внос са различни от тези, посочени от Съда.

78 При все това, за да установи невалидността на Регламент № 1355/2008, в решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) Съдът не е счел за необходимо да извършва задълбочен анализ на съдържанието на посочените данни. Той посочва, че те предоставят показатели, от които се установява, че разглежданият продукт се произвежда в количества, които не са незначителни, в страни с пазарна икономика като Израел, Свазиленд, Тайланд и Турция и от това може да се направи извод, че Комисията не е проучила служебно дали някоя от тези посочени в наличните по време на разследването статистики на Евростат страни може да представлява държава аналог по смисъла на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент.

79 Следователно направените от Съда констатации във връзка с продуктите, които в статистиките на Евростат попадат в подпозиция 2008 30 90 от КН, или във връзка с обемите на внос на разглеждания продукт, посочени в тези статистики, обвързват институциите, доколкото те, както Съдът отбелязва в точка 34 от решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), означават, че Комисията е следвало да проучи служебно дали някоя от страните, които те посочват, може да представлява държава аналог по смисъла на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент.

80 Независимо обаче от тълкуването на тези статистики, посочени в съображения 31—33 от Регламент № 158/2013, по-специално от съображения 47—48 от този регламент е видно, че институциите действително са взели предвид направените от Съда констатации по този въпрос, като са извършили необходимите проверки за всяка от страните, посочени в тези статистики, анализирани от Съда в решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).

81 При тези условия, като приемат, обратно на становището на Съда в решение GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), че подпозиция 2008 30 90 от КН включва продукти, различни от разглеждания продукт, и след това използват други обеми на внос на съответния продукт от посочените в това решение, Съветът и Комисията не са нарушили член 266 ДФЕС.

82 Следователно няма основания Регламент № 158/2013 да бъде обявен за невалиден поради това, че нарушава член 266 ДФЕС.

83 С оглед на всички изложени дотук съображения следва да се приеме, че при разглеждането на поставените въпроси не се установяват обстоятелства, които да засягат валидността на Регламент № 158/2013.

По съдебните разноски

84 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

При разглеждането на поставените въпроси не се установяват обстоятелства, които да засягат валидността на Регламент за изпълнение (ЕС) № 158/2013 на Съвета от 18 февруари 2013 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои приготвени или консервирани цитрусови плодове (по-специално мандарини и т.н.) с произход от Китайската народна република.

Подписи